Lietas Nr. C33501514
Lietas arhīva Nr. CA-0110-17/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā, 2017.gada 18.aprīlī

Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija
šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis A.Sniedzītis
tiesneši A.Misiuna, M.Terjuhana
ar sekretāri E.Ahmedčika
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu AS ''NORVIK BANKA'' prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu, sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību par Jelgavas tiesas 2016.gada 6.aprīļa spriedumu.
Noklausoties tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesneša A.Sniedzīša ziņojumu, Civillietu tiesu kolēģija

konstatēja

AS ''NORVIK BANKA'' cēla Jelgavas tiesā prasību pret /pers. D/, kurā lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam pamatparādu 4947.84 *euro*, līgumiskos procentus 1619.09 *euro*, likumiskos procentus 62.67 *euro* un līgumsodu 1448.65 *euro* apmērā, kopā 8078 *euro,* kā arī tiesas izdevumus.

Prasītājs savu prasību motivē ar to, ka 2007. gada 08.oktobrī starp prasītāju un atbildētāju noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr. PTK009726, ar kuru atbildētājai izsniegts aizdevums 4947.84 *euro* apmērā, nosakot procentu likmi 18% ar atmaksas termiņu 2018.gada 28.augustu. Saskaņā ar pušu noslēgtā līguma 3.1.punktu par termiņā neveiktiem maksājumiem jāmaksā līgumsods 0.15% dienā. Atbildētāja saistības nepildīja, jo nenodrošināja naudas līdzekļu atlikumu kontā kredīta maksājumu veikšanai. Pēdējais maksājums veikts 2013. gada 02. janvārī 71.14 *euro* apmērā. Līguma 2.2.1.punkts nosaka atbildētāja pienākumu veikt Maksājuma grafikā paredzētos maksājumus. Līgums tika izbeigts ar 21014. gada 22.aeptembri. Norāda, ka līgumiskie aizdevuma lietošanas procenti aprēķināti par laika periodu no 22.09.2014. līdz 05.12.2014. 662.67 *euro* apmērā, bet līgumsods par laika periodu no 28.09.2012. līdz 28.08.2014.

Prasību pamato ar Civillikuma 1587., 1590., 1716., 1717., 1720., 1722., 1753., 1756. pantiem.

Prasītājs tika iesniedzis prasības pieteikuma precizējumus, kuros norādīja, ka no līguma izrietošās kopējās saistības ir 8078,25 *euro* apmērā.

Ar Jelgavas tiesas 2016.gada 6.aprīļa spriedumu prasība apmierināta daļēji. Tiesa nosprieda piedzīt no /pers. D/ par labu akciju sabiedrībai „NORVIK BANKA" pamatparādu 4947.84 *euro,* aizdevuma lietošanas procentus par laika periodu no līdz 22.09.2014. 1619.09 *euro,* līgumsodu 494.78 *euro*, likumiskos procentus par laika periodu no 22.09.2014. līdz 05.12.2014. 62.67 *euro*, kopā 7124.38 *euro*, kā arī tiesas izdevumus 498.81 *euro* apmērā.

Pirmās instances tiesa konstatēja, ka starp pusēm 2012.gada 23.augustā noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr. PTK009726, ar kuru prasītājs piešķīra atbildētājai kredītu 4947.84 *euro*, nosakot procentu likmi 18% gadā ar atmaksas termiņu līdz 2018.gada 28.augustam. Līguma 3.1. noteikts, ka par termiņā neatmaksātu kredītu un procentiem aizņēmējam jāmaksā līgumsods 0.15% dienā, ko aprēķina no savlaicīgi nesamaksātās summas. Līgumam pievienots maksājuma grafiks.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka prasītājs izsniedzis atbildētājai aizdevumu saskaņā ar līgumā norādīto, ko prasītājs pierādījis ar konta izrakstu.

Atbilstoši Civillikuma 1943.pantam aizņēmējam jāatdod tāda pati summa kā aizņēmies. Atbilstoši Civillikuma 1946.pantam, procenti dodami, ja par to ir tieši norunāts.

No lietas materiāliem pievienotā aprēķina tiesa secināja, ka atbildētāja veikusi tikai vienu maksājumu 2013.gada janvārī 71.14 *euro* apmērā, kas ieskaitīts daļējā 2012.gada septembrī paredzētā maksājuma segšanai.

Tiesa atzina, ka samaksa nav pierādīta, ka iestājies parādnieka nokavējums un prasītājam ir tiesības saskaņā ar pušu noslēgtā līguma 2.3.2.punktu vienpusēji atkāpties no līguma un pieprasīt neatmaksāto aizdevuma pamatsummu, aprēķinātos procentus, kā arī līgumsodu.

No paziņojuma ar tam pievienoto sūtījumu saraksta tiesa konstatēja, ka prasītājs, izmantojot pušu noslēgtā līguma noteiktās tiesības vienpusēji atkāpjas no līguma ar 2014.gada 22.septembri.

Pirmās instances tiesa secinājusi, ka pamatparāda un procentu apmērs pierādīts ar lietā esošajiem aprēķiniem, jo nav apstrīdēts, atbildētāja samaksu nav pierādījusi, tāpat arī līgumiskie aizdevuma lietošanas procenti aprēķināti atbilstoši maksājuma grafikā norādītajam.

Tiesa uzskatīja, ka pēc prasītāja vienpusējās atkāpšanās no līguma, prasītājam ir tiesības prasīt no atbildētājas likumiskos procentus, kas atbilstoši Civillikuma 1765.pantam ir 6% gadā, kā to pamatoti norādījis un aprēķinājis prasītājs.

Tiesa secinājusi, ka prasītājs ir aprēķinājis gan līgumiskos procentus līdz līguma pirmstermiņa izbeigšanai, gan likumiskos procentus līdz prasības celšanai, līdz ar ko prasītājam ir nodrošināts naudas līdzekļu pieaugums un novērsta zaudējumu rašanās.

Tiesa, ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civillikuma 1724.[1] pantu, atzinusi ka no atbildētājas par labu prasītājam piedzenams līgumsods 10 % apmērā no nesamaksātā pamatparāda t.i. 494.78 *euro* apmērā, kas tiesas ieskatā konkrētajā lietā ir samērīgs līgumsods par saistību savlaicīgu nepildīšanu, un pilnībā sasniegs sodīšanas funkcijas mērķi- disciplinēt parādnieku.

Norādīja, ka pie apstākļiem, kad atbildētāja nav izteikusi nekādus iebildumus prasītājam vai arī tiesai Aizdevuma līguma apspriešanas sakarā, tiesai nav pamata uzskatīt, ka līgums nebūtu apspriests. Bez tam, kā secināms no Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešā daļas ne katrs neapspriests līguma noteikums ir atzīstams par netaisnīgu. Par netaisnīgu līguma noteikumu uzskatāms tāds noteikums, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi.

Ņemot vērā to, ka pienākums maksāt līgumsodu atbildētājai radies viņas pašas līguma saistību nepildīšanas rezultātā, ievērojot nokavējuma perioda ilgumu un pieprasītā līgumsoda apmēru, tiesa uzskatīja, ka tiesas samazinātais līgumsods vērtējams kā samērīgs un taisnīgs arī Patērētāju tiesību

aizsardzības likuma kontekstā.

Par Jelgavas tiesas 2016.gada 6.aprīļa spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza atbildētājas /pers. D/ pilnvarotais pārstāvis /pers. G/, lūdzot atcelt iepriekš minēto spriedumu pilnā apjomā un lietu izskatīt pēc būtības.

Apelācijas sūdzībā norāda, ka tiesa nav ņēmusi vērā, ka līgumā noteiktā procentu likme 18% gadā ir nesamērīga, atbildētāju nostāda neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā ar labticības un samērīguma principu. Norāda, ka noteiktā procenta likme šā brīža ekonomiskajos apstākļos uzliek nesamērīgu apgrūtinājumu, kas rada lielus zaudējumus atbildētājai.

Līdz ar to, atbildētāja uzskata, ka līgumā ietvertais noteikums, kas paredz aizņēmēja pienākumu maksāt aizdevuma procentus 18% gadā ir netaisnīgs.

Norāda, ka pamatparāds ir aprēķināts nepareizi un neatbilst patiesībai.

Apelācijas sūdzībā atsaucās uz Civillikuma 1843.pantu, norādot, ka no lietas materiālos esošā prasītāja aprēķina redzams, ka, atbildētāja ir veikusi maksājumu, kas vispirms ir novirzīts līgumsoda nomaksā, kas ir pretēji Civillikuma 1843.pantā noteiktajam. Tādējādi uzskata, ka pamatparāds ir aprēķināts neievērojot Civillikuma 1843.panta noteikumus.

Sūdzībā norāda, ka līguma noteikumi nebija savstarpēji apspriesti, jo līgums bija sastādīts iepriekš un atbildētājai līdz ar to nav bijis iespējams ietekmēt attiecīgā līguma noteikumus. Konkrētajā gadījumā līguma teksts bija sastādīts iepriekš, pirms atbildētāja to parakstīja, tāpēc viņa nevarēja ar to iepriekš padziļināti iepazīties un piedāvāt viņu apmierinošas izmaiņas.

Uzskata, ka Jelgavas tiesas tiesnese nav pienācīgi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus un argumentus, nonākot pie kļūdainiem secinājumiem, līdz ar ko pieņēma nepamatotu un prettiesisku spriedumu.

Par iesniegto apelācijas sūdzību prasītāja AS ”NORVIK BANKA” iesniedza rakstveida paskaidrojumus, kuros lūdz noraidīt atbildētājas apelācijas sūdzību.

Paskaidrojumos atsaucās uz Civillikuma 1753., 1756, 1757.pantiem, norādot, ka konkrētajā gadījumā prasītājs un atbildētāja Aizdevuma līgumā ir vienojušies par procentu apmēru un to, ka atbildētāja atmaksās prasītājam aizdevumu kopā ar procentiem maksājuma grafikā norādītajā apmērā un termiņos. Vadoties no Civillikuma 1431.panta noteikumiem, atbildētāja parakstot Aizdevuma līgumu un maksājuma grafiku, ir izteikusi savu gribu un ir piekritusi līguma noteikumiem. Pušu parakstītajā maksājuma grafikā tika detalizēti norādīts procentu maksājumu apmērs, kā arī kopējās aizdevuma izmaksas. Atbildētāja iebildumus par kādu no līguma noteikumiem nebija cēlusi, kā arī līdz prasības celšanai tiesā nebija vērsusies pie prasītāja ar ierosinājumiem vai lūgumiem kādu no noteikumiem nepiemērot.

Norāda, ka saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.panta (2^4) daļu, nav pamatoti atbildētājas iebildumi par procentu likmes 18% apmērā nesamērīgumu vai neatbilstību patērētāju tiesībām, īpaši, ņemot vērā, ka aizdevums izsniegts bez nodrošinājuma - līdzaizņēmēja, kustamas vai nekustamas mantas ieķīlājuma vai galvojuma.

Paskaidro, ka saskaņā ar likuma ”Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma saistību tiesību daļās spēkā stāšanas laiku un kārtību” 21.pantu Civillikuma 1843.pants atbildētājas citētajā redakcijā konkrētajai līgumiskajai attiecībai kļuva piemērojams tikai ar 2015. gada 1.janvāri. parāda aprēķinās ir atspoguļots, ka prasītājs novirzījis saņemto maksājumu saskaņā ar noslēgtā līguma noteikumiem.

Norāda, ka Patērētāju tiesību aizsardzības likums nav vērsts uz to, ka, lai atbrīvotu patērētāju no jebkādas atbildības par līguma saistības pārkāpumu un attaisnotu jebkādu patērētāju rīcību, bet gan, lai aizsargātu patērētāju no tādu noteikumu piemērošanas, kuri rada nesamērīgu atbildību par līguma saistības neizpildīšanu.

Paskaidrojumos norāda, ka prasītājs vērš tiesas uzmanību uz to, ka atbildētāja nav norādījusi nevienu pamatotu argumentu un Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā iesniegusi attiecīgus pierādījumus par to, kā tad būtu izpaudies Aizdevuma līguma noteikumu netaisnīgums vai ka tie būtu pretrunā pušu tiesiskās vienlīdzības principam vai labticīguma prasībām.

Paskaidrojumos atsaucās uz Augstākās tiesas Senāta 2005. gada 5.oktobra spriedumu lietā SKC-607, kurā paustas atziņas par darījuma parakstīšanu, vēlreiz uzsverot, ka atbildētājai pirms līguma parakstīšanas bija ne vien tiesības, bet arī pienākums iepazīties ar līguma nosacījumiem un izvērtēt tos.

Puses uz tiesas sēdi nav ieradušās.

Tiesā no prasītāja pārstāvja saņemts lūgums, ka bankas pārstāvis noslogotības dēļ uz tiesas sēdi nevar ierasties, līdz ar to lūdz lietu izskatīt bez pārstāvja piedalīšanas tiesas sēdē, norādot, ka prasību uztur pilnā apmērā.

Atbildētāja/pers. D/ atsūtījusi tiesai iesniegumu norādot, ka uz tiesas sēdi ierasties nevar materiālo apstākļu dēļ, nevar arī pārstāvim apmaksāt ceļa izdevumus, tādēļ lūdz tiesu izskatīt lietu bez viņas vai pārstāvja klātbūtnes un apmierināt apelācijas sūdzību.

Tiesa nolēma, ņemot vērā lūgumus, lietu izskatīt bez pušu piedalīšanās tiesa sēdē.

Motīvu daļa

Tiesas kolēģija, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi rakstveida pierādījumus un novērtējusi tos kopumā, atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 426.panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Atbildētāja pārsūdzējusi spriedumu pilnībā.

Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus motīvu daļā var nenorādīt.

Novērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma motīvus un to atbilstību lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums prasības apmierināšanai daļā par līgumsoda piedziņu un prasības apmierināšanai par parāda, aizdevuma lietošanas un likumisko procentu piedziņu ir pareizs un pilnībā pietiekams, tāpēc pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, līdz ar to atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem, apelācijas instances tiesas spriedumā šajā daļā nav norādāmi Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktie apsvērumi.

Attiecībā uz apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem tiesas kolēģija norāda sekojošo.

Nav strīda par konstatētajiem faktiem, ka 2012.gada 23.augustā, veicot atbildētājas iepriekšējo parādu saistību pārstrukturēšanu noslēgts aizdevuma līgums Nr. PTKR009726, ar kuru prasītāja piešķīrusi atbildētājai aizdevumu 4947,84 *euro* apmērā, nosakot aizdevuma atmaksas termiņu 2018.gada 28.augustu (lietas 10.lapa).

Nav strīda arī par faktu, ka atbildētāja nav pildījusi uzņemtās saistības, jo maksājumu grafikā norādītajos datumos, sākot no 2013.gada 2.janvāra, kad tika veikts pēdējais maksājums, nenodrošināja pietiekošu naudas daudzumu ikmēneša kredīta atmaksas veikšanai, tātad atbildētāja nav veikusi

pielīgto aizdevuma atmaksu, kamdēļ banka 2014.gada 10.septembrī nosūtījusi paziņojumu par līguma pirmstermiņa izbeigšanu (lietas 13.lapa), dodot 10 dienu termiņu saistību izpildei, bet, tā kā atbildētāja saistības neizpildīja, banka vienpusēji atkāpās no līguma un līgums ir izbeigts ar 2014.gada 22.septembri.

Civillietu tiesas kolēģija nevar piekrist apelācijas sūdzībā norādītajam, ka banka nosakot procentu likmi 18% gadā ir nesamērīga, nostāda atbildētāju neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā ar labticības un samērīguma principu.

Procentu maksāšanas pienākumu noteic Civillikuma normas, 1753.pantā paredzot procentus kā atlīdzību, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Noslēdzot aizdevuma līgumu, puses pielīgušas aizņēmējas pienākumu maksāt procentus (Civillikuma 1756.pants) par naudas summas lietošanu, nosakot precīzu maksājamo procentu apmēru (Civillikuma 1757.pants).

Tiesas kolēģija norāda, ka atbildētāja parakstot aizdevuma līgumu un Maksājuma grafiku, ir izteikusi savu gribu un ir piekritusi līguma noteikumiem. Atbildētāja iebildumus par kādu no līguma noteikumiem nebija cēlusi, kā arī līdz prasības celšanai tiesā nebija vērsusies pie prasītāja ar lūgumiem un ierosinājumiem kādu no noteikumiem nepiemērot.

Kā prasītājs norādījis paskaidrojumos, procentu likme aprēķināta un piemērota 18% apmērā, kas sastāda 0,05 % dienā, līdz ar to nav pamatoti atbildētājas iebildumi par procentu likmes 18% gadā nesamērīgumu, īpaši ņemot vērā, ka aizdevums izsniegts bez nodrošinājuma – līdzaizņēmēja, ieķīlājuma vai galvojuma.

Tiesai nav pamata apšaubīt aprēķināto līgumisko procentu apmēru līdz atkāpšanās no aizdevuma līguma datumam 2014.gada 22.septembrim, kuru aprēķinu iesniegusi prasītāja (lietas 15,16.lapa). Arī atbildētāja nav iebildusi šī aprēķina pareizībai. Tātad no atbildētājas prasītājas labā piedzenami līgumiskie procenti 1619,09 *euro*.

Tiesa arī atzīst par pamatotu prasību piedzīt no atbildētājas likumiskos procentus 62,67 *euro apmērā*, kas aprēķināti par laika periodu no 2014.gada 23.septembra līdz 2014. gada 5.decembrim.

Tiesai nav pamata apšaubīt likumisko procentu aprēķina pareizību. Likumiskie procenti jāmaksā uz likuma pamata, jo atkāpjoties no līguma vairs nepastāv līgumisks pamats piemērot bijušā līguma noteikumus par līgumiskajiem procentiem un līgumsodu, ko, atsaucoties uz Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 30.janvāra spriedumu civillietā SKC-644/2013, norādījis Civillietu departaments.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.panta nosacījumiem, pamatojoties uz Civillikuma 1759., 1765. pantu, par laiku līdz sprieduma izpildei nosakāmas prasītājas tiesības saņemt likumiskos 6% no pamatparāda 4947,84 *euro*.

Vērtējot prasītāja prasījumu par līgumsodu tiesas kolēģija papildus pirmās instances tiesas motivācijai norāda uz turpmāk minēto.

Lai gan Civillikuma 1716.pantā noteiktais līgumsoda apmērs - 10 procenti no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra- piemērojams tikai no 2014.gada 1.janvāra, bet Civillikums redakcijā, kas bija spēkā pirms tam, skaidri nenoteica pienākumu tiesai pašai lemt par līgumsoda apmēra pamatotību, kā arī likums tieši nenoteica kritērijus, kādi piemērojami, vērtējot līgumsoda samērīgumu, tiesai bija pamats lemt par līgumsoda samazināšanu. Attīstoties līgumsoda jēdziena izpratnei, judikatūrā tika atzīts, ka līgumsods ir konkrēti izmērāms "pametums", nevis maksājums, kas var augt līdz bezgalībai (*Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 12.janvāra spriedums lietā SKC- 25/2011*). Senāts norādīja, ka, kaut arī Civillikums neaizliedz līgumsoda noteikšanu procentuālā izteiksmē, ir jābūt saprātīgām robežām, kuru noteikšana attiecīgos ekstremālos gadījumos kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principu, izvērtējot konkrētos apstākļus, jautājumu izlemjot pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civillikuma 5.pantā norādīto taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem. Līdzīgu atzinumu Augstākās tiesas Senāts izteicis jau 2008.gada 14.maija spriedumā lietā SKC-212, laikā, kad 1724.[1] pants, kas noteic tiesas tiesību lemt par līgumsoda samazināšanu, vēl nebija pieņemts, kad šāds likumprojekts tikai atradās Saeimā pirmajā lasījumā. Senāts norādīja, ka iespējamais Civillikuma grozījums, ja tāds tiks pieņemts (tiesība tiesām samazināt pārmērīgus līgumsodus), nebūs principiāli jauns noteikums, bet tikai taisnīguma principa apstiprinājums konkrētā šaurākā jautājumā, ierobežojot pārmērīgus līgumsodus.

Civillietu tiesas kolēģija pievienojās pirmās instances tiesas atzītajam, ka, lai gan līgumsodu prasītāja aprēķinājusi atbilstoši pielīgtajiem nosacījumiem, izskatāmajā lietā tas ir samazināms līdz taisnīgam un samērīgam apmēram, proti, piedzenot no atbildētājas 494,78 *euro*.

Izvērtējusi Aizdevuma līguma nosacījumus līdzēju vienlīdzīguma aspektā, līguma nosacījumus, kas Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.panta kontekstā būtu atzīstami par pretrunā esošiem ar līdzēju tiesiskās vienlīdzības principu, Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē.

Tai skaitā Aizdevuma līguma nosacījumi par atkāpšanos no šī līguma paredz katra līdzēja tiesības uz līguma izbeigšanu pirms termiņa (2.3., 2.4.punkts), tādēļ tie atzīstami par atbilstošiem vienlīdzīguma principam.

Aizdevuma līguma 3.1.punkta nosacījumus par līgumsodu atzīt par netaisnīgiem Civillietu tiesas kolēģija pamatu nekonstatē, jo nav pamata šai punktā paredzētu līgumsodu (0,15 % dienā no savlaicīgi nesamaksātās summas) atzīt par nesamērīgi lielu. No maksājumu grafika redzams (lietas 11.lapa), ka atbildētāja apņēmusies ik mēnesi noteiktā laikā saistību izpildei maksāt prasītājai 80 Ls. Tas nozīmē, ka līgumsods par vienu šāda maksājuma kavējuma dienu ir 0,12 Ls, kas tiesas ieskatā nav nesamērīgi. Turklāt Civillietu tiesas kolēģija ņem vērā, ka šāda līgumsoda samaksas pienākumu atbildētājai var radīt vienīgi no pašas atkarīgi apstākļi un šādam līgumsoda apmēram atbildētāja, parakstot līgumu, ir piekritusi.

Vadoties no iepriekš norādītā kopumā, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepamatotiem atbildētājas paustos iebildumus par Aizdevuma līguma nosacījumu, ar kuriem pamatota prasība, neatbilstību Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām.

Tiesas kolēģija arī ņem vērā, ka aizdevuma līgums sagatavots konkrētam klientam, kurš parakstījis gan līgumu, gan maksājumu grafiku, kamdēļ tiesai nav pamata uzskatīt, ka aizņēmēja parakstījusi aizdevuma līgumu, nesaprotot un neizprotot uzņemto saistību saturu.

Apelācijas sūdzībā norādītais, ka Aizdevuma līguma noteikumi nebija apspriesti, jo līgums sastādīts iepriekš un atbildētājai līdz ar to nav bijis iespējams ietekmēt attiecīgā līguma noteikumus, nav pamatots.

Civillietu tiesas kolēģija par pamatotu atzīst prasītājas argumentu, ka Patērētāju tiesību aizsardzības likums nav vērsts uz to, lai atbrīvotu patērētāju no jebkādas atbildības par līguma saistību pārkāpumu. Līguma noteikums par atbildību līguma pārkāpuma gadījumā pats par sevi nevar būt netaisnīgs līguma noteikums, bet gan netaisnīgs šis noteikums ir tikai tādā gadījumā, ja ir konstatēts kāds no Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešajā daļā norādītajiem pamatiem.

No atbildētājas paskaidrojumiem un lietas materiāliem izriet, ka 2012.gada 23.augusta aizdevuma līgums noslēgts atbildētājas iepriekšējo 2006. un 2009.gada parādsaistību pārstrukturēšanai. Aizdevuma līgumu atbildētāja apliecinājusi ar parakstu, arī maksājumu grafiku parakstīja ar atsevišķi uzrādītiem katra mēneša procentu maksājumiem.

Pastāvot šādam faktam un ņemot vērā pušu ilgstošo sadarbību, Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā atbildētāja nevar aizbildināties, ka banka viņai nav izskaidrojusi nevienu līguma punktu, tas parakstīts lielā steigā, nedodot viņai iespēju iepazīties un pilnībā izprast tā saturu. Iesaistīšanās kredīta attiecībās ar banku nav piespiedu akcija, kas ierobežota īsā laika sprīdī, atbildētājai bija ne vien tiesības, bet arī pienākums pašai noskaidrot visus līguma nosacījumus un tos izvērtēt, ņemot vērā, ka saistības ar līgumu tika nodibinātas uz turpmākajiem sešiem gadiem.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa lietā iesniegtos pierādījumus novērtējusi vispusīgi un objektīvi, tiesas secinājumi atbilst lietas

faktiskajiem apstākļiem, līdz ar to spriedums kā pamatots ir atstājams negrozīts.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam - proporcionāli tai prasījuma daļai, kurā prasība noraidīta.

Prasītājs samaksājis tiesas izdevumus par kopējo summu 565.61 *euro,* no tiem 550.16 *euro* valsts nodeva (lietas 7,8 lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4.70 *euro,* 7.63 euro un 3.12 *euro* (lietas 2, 9 lapa) Proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai no atbildētājas prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi 498.81*euro* apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta noteikumiem lietā radušies ar lietas izskatīšanu apelācijas instances tiesā saistītie izdevumi ar tiesas pavēstu un citu dokumentu piegādāšanu 5.35 *euro* (lietas 2., 153.lapa), kas piedzenami no atbildētājas.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumus pusēm nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei no tā spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā augstākminēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 5.pantu, 41.panta pirmo daļu, 42., 93., 97., 192., 193., 195. pantu, 432.-434.pantu Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu akciju sabiedrībai „NORVIK BANKA" pamatparādu **4947.84** *euro*, aizdevuma lietošanas procentus par laika periodu līdz 2014.gada 22.septembrim **1619.09** *euro*, līgumsodu par laika periodu līdz 2014.gada 22.septembrim **494.78** *euro*, likumiskos procentus par laika periodu no 2014.gada 23.septembra līdz 2014.gada 5.decembrim **62.67** *euro***,** tiesas izdevumus **498.81** *euro*, **kopā 7623,19** *euro (septiņi tūkstoši seši simti divdesmit trīs eiro un 19 centi)*.

Samaksa veicama AS "NORVIK BANKA" SWIFT: LATB LV22, konts LV47LATB00000PATEREUR.

Noteikt AS „NORVIK BANKA" tiesības saņemt 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet nesaņemtās pamatparāda summas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par pavēstu un citu tiesas sūtījumu piegādāšanu apelācijas instances tiesā **5.35** *euro*.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami, norādot saņēmēju: Tiesu administrācija NMR 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV51TREL2190458019000, maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr. C33501514. Veiktā maksājuma apliecinošs dokuments nekavējoties iesniedzams Zemgales apgabaltiesas tiesas kancelejā.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei- 10 dienas no tā stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Zemgales apgabaltiesā, Jelgavā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs A.Sniedzītis

Tiesneses A.Misiuna

M.Terjuhana